

La humanitat

Any II : Núm. 346
Barcelona, dilluns, 19 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Un decret del ministeri de la Guerra

Els honors militars que han d'ésser retuts al President de la Generalitat de Catalunya

Madrid. — Per un Decret del ministeri de la Guerra, hom disposa els honors militars que per les forces de l'Exèrcit han d'ésser rendits al President de la Generalitat. Heu-vos ací el text del decret:

"El President de la Generalitat, com a representant del Govern de la República espanyola a la regió autònoma catalana, té dret a què li siguin rendits honors militars per les forces de l'Exèrcit que guarnexin els diversos llocs d'aquell territori, per la qual cosa, a proposta del ministre de la Guerra i d'acord amb el Consell de ministres, vinc a decretar:

Article primer. — El President de la Generalitat, com a representant del Govern de la República espanyola a la regió autònoma catalana, li seran tributats per les forces de l'Exèrcit, els següents honors:

Armes damunt l'espatlla i toc de marca militar en els llocs de l'esmentada regió on no es trobin el President de la República, el del Consell de ministres o els ministres.

Amb la mateixa arma, descansada, en els llocs de l'esmentada regió on es trobi alguna de les personalitats abans dites.

Art. 2. — Es rebran aquests honors solament en els actes oficials als quals assisteixi, així com també en arribar o sortir d'alguna plaça del territori, en la qual serà rebut o acomiadat per una companyia d'infanteria o unitat similar d'una altra arma, amb bandera, esquadra i banda de música.

Donat a Madrid, a 17 de desembre de 1932. — Niceto Alcalá Zamora. — El President del Consell de ministres, ministre de la Guerra, Manuel Azaña."

La Federació d'Esquerres

Madrid, 19. — Sembla que hi ha certes dificultats en l'agrupament o constitució definitiva de la Federació d'Esquerres.

Les dificultats neixen singularment de la manca d'unió de la minoria radical-socialista. El grup del senyor Albornoz, que és el més nombrós i decidit, manté un criteri contrari al grup que dirigeix el senyor Domingo. Hom parla de la possibilitat que els amics del senyor Domingo, que sumen uns deu o dotze diputats, se separin de la minoria.

El Parlament de Catalunya

HA ESTAT CONVOCADA SESSIO PER A DEMA, DIMARTS

Els diputats al Parlament de Catalunya han rebut convocatòria per a demà, dimarts.

L'ordre del dia per aquesta sessió és el següent:

Presentació del Govern de la Generalitat.

Elecció de la Comissió permanent de pressupostos.

Elecció de la Comissió que ha d'elaborar el projecte de Constitució interior de Catalunya.

Continuació de la discussió del reglament de la Cambra.

La reunió tindrà lloc a dos quarts de cinc de la tarda. En ella el senyor Macià farà la declaració ministerial i hom suposa que, a continuació, els representants de les minories fixaran llur posició política, cosa que tal vegada, faci començar tot seguit el debat general.

DES DE LES CORTS CONSTITUENTS

LA VAGA FERROVIARIA I ELS RADICALS

Mala jornada la d'abans d'ahir a la nit, per a la minoria radical. Mala jornada, per tots conceptes.

La proposició dels radicals, en el referent a l'actitud dels ferroviaris va ésser defensada pel senyor Hidalgo. Aquest senyor Hidalgo és persona d'algun prestigi i a la qual se'l considera home de capacitat. Es notari, i autor d'aquell llibre, que va tenir gran èxit, titulat "Un notario en Rusia". Alguns maliciosos diuen que el llibre no està fet per ell, però d'airò no cal fer-ne cas, perquè no són altra cosa que xafarderies.

Però el senyor Hidalgo no és orador ni és expert parlamentari i va estar pobre de paraula i desafortunat d'intenció.

El senyor Prieto, que és un parlamentari temible, orador eloqüentíssim i hàbil, va tenir la avinentesa d'un triomf personal que semblava se li havia preparat expressament.

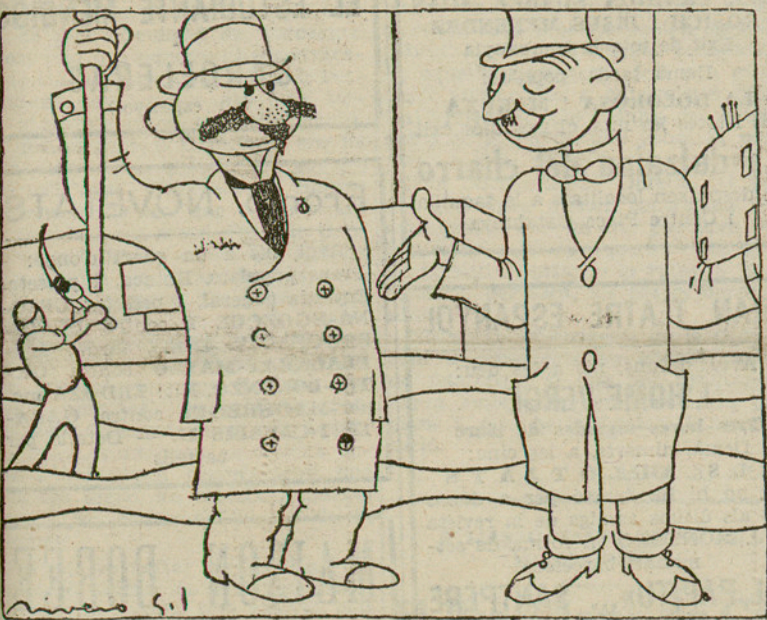
Anàlitzant els conceptes emesos pel senyor Prieto, s'hi troben molts sofismes, i alguns latiguillos, i fins alguns excessos temperamentals, que més poden servir per agreujar que per a suavitzar la gravetat del problema.

El senyor Prieto va voler subratllar el seu patriotisme, la seva abnegació d'home de partit, però darrera d'airò hi podria també existir un fons de vanitat personal, un alardó d'independència, que no deixi d'ésser superbiós. Amb tot cal pensar que el ministre socialista reafirmava i subratllava aquesta exterior abnegació política seva perquè destaqués la migrada actitud de maniobra dels radicals i per evidenciar la contradicció d'aquests elements que sempre han realitzat una tasca conservadora i dretista i ara, en moments difícils, fan d'agitadors i de turbulents, amb dany per a la República.

Ens sembla que el senyor Lerroux no ha d'estar molt satisfet dels seus correligionaris. Preveiem que si passa molt de temps sense que el Partit Radical sigui cridat al poder, no els aguantarà ningú. Avui encara els aguantava aquesta problemàtica possibilitat. Però el dia que s'esvaeixi definitivament, la minoria es desfarà tot seguit.

Amb el debat d'ahir, en lloc d'atancar-se al poder, el partit radical s'ha distanciat d'ell. Tot el contrari dels seus propòsits.

Madrid, 17-32.

LA REDUCCIO DEL SERVEI

— Però, si n'hi sabran manejar un fusell!
— No veig pas que això sigui un gran inconvenient!

Fonogrames de «La Humanitat»

PARLAMENTARIES «HOT»

Aquesta tarda de divendres ha estat al Parlament una tarda d'extraordinaris rumors. Des que el senyor Lerroux va dir que els rumors eren quelcom transcendental en la vida del país que s'han posat a preu reduït i tot-hom en fa i els propaga. Sembla que per aquesta nit hi haurà el cop gros. Sí, sí, va de debò. Crisi.

En sortir de casa i prendre el tramvia a la plataforma dos radicals estaven satisfets. Un deia a l'altre:

"Palabra, hombre, Guerra del Río me lo ha dicho. Esta tarde habla y el Gobierno queda en crisis."

Sembla que el senyor Guerra del Río adhuc es fa moltes il·lusions.

Per què no s'ha plantejat a la tarda el debat polític? Ah! perquè el senyor Lerroux era a la Cambra. El senyor Lerroux és un home molt formal. Quan veu el perill procura apartar-se'n una mica. Ha estat una bella qualitat de la seva vida. Doncs bé, el senyor Lerroux, com ja ho té dit, fins al Parlament, quan arriben les deu de la nit, té son i se'n va a dormir. A la seva edat — setanta anys — no li són permisos gaires excessos. Aquesta jove esperança de la pàtria deixa per a llurs amics la tasca de posar inconvenients al Govern per a veure si cau. Després ell, clar, tan cavalier, tan bon jugador dels que sap perdre, ho lamentaria molt. Es per aquesta raó que al debat polític no s'ha plantejat a la tarda, sinó a la nit. Nit de divendres. Molts diputats se'n van a passar el "week-end". La minoria radical serà allà... A veure si cau el Govern.

augment de diputats de dretes? Naturalment! No perquè el país les vulgui però és que haurien de sortir fatalment. No? Com? Exemple. Si haguessin de dimidir els quinze diputats catalans que alhora ho són del Parlament de Catalunya s'haurien de fer eleccions per a les quinze vacants que avui ocupen quinze diputats d'esquerra. La candidatura hauria d'ésser 10 per majoria i 5 per minoria. Doncs bé, la minoria se l'hauria d'emportar la dreta fatalment perquè l'Esquerra ni per decència moral hauria de fer el "copo". Això vol dir perdre al Parlament cinc vots d'esquerra que serien cinc vots de dreta. Cal sostreure de la xifra de dues centes vacants les minories per a les dretes. Doncs, per tant, augment del contingent de dretes al Parlament. Impossibilitat d'una política esquerrista. D'això, d'ajudar a aquesta tramba intel·ligent del senyor Gil Robles, els "radicals" en diuen: Ajudar a la República. Bones festes!

Ramon Franco és un bon noi. No és pas un "jabali" com molts s'ho pensen. És un home que té seny i visió política. Aquesta tarda deia:

— Això és fer el joc als de Lerroux. Jo no faig el joc a les dretes. Voler sortir ara essent més revolucionaris que el Govern i més purs que el Govern és cosa de posar-se a riure. Jo no faig el joc de les dretes. Votaré al Govern. Què té errors? Evidentment. Però més m'estimo el Govern que no pas que pugui el senyor Lerroux...

Indalecio Prieto avui està de molt bon humor. Ha saludat finament adhuc a aquest pintoresc diputat radical que es diu "don Perfecto", el del "chaqué monàrquico" com li va dir Pérez Madrid. L'home somriu. Quan Indalecio Prieto somriu és que porta a la butxaca un gran discurs. Es que té força la posició parlamentària i que no sols té un bon joc a la mà sinó que sap que el contrari té males cartes. Indalecio Prieto passa per la vora dels diputats amb un aire festiu. Dels ferroviaris? No n'hi treuen pas una paraula. Ell sap de què va. Ja ho dirà aquest vespre al Parlament.

Sessió continua? Diumenge. N'hi haurà diumenge. I sense missa. Però el pressupost de Guerra s'aprovarà el diumenge passat el que passi. No? Així ens ho han dit. Nosaltres no en sabem res.

Hem vist a S. E. el President del Parlament de Catalunya, senyor Lluís Companys parlant amistosament amb Jaume Carner. Passen deu minuts. La conversa segueix interessant. Passen vint minuts, la conversa és més interessant, encara. Passen trenta minuts. La conversa és interessantíssima. Què és? No sabem res. No podem dir res. Els dos han estat ben cautes acabada la conferència política. Hem dit política? Repetim-ho: "Po-li-ti-ca"...

Els diputats surten del Congrés.

—Hasta la noche...

—Hasta la noche...

—Qué, crisis?

—Pero, hombre, todavía faltan unos días para el día 28..."

LLUCIA VINYES

Un dinar al qual se li dona transcendència

Aquest migdia han dinat plegats els senyors Anguera de Sojo, president de l'Audiència; el general Batet, cap de la Quarta Divisió; el governador civil, senyor Moles, i el conseller de Governació, senyor Tarradellas.

Hom dona gran importància a aquesta reunió d'autoritats.

EL TRASPAS DE SERVEIS DEL GOVERN CENTRAL A LA GENERALITAT

LA SESSIO DE DISSABTE A LA TARDA

La reunió de la Comissió Mixta de traspàs de Serveis es reüní, com ja diguérem en la nostra edició anterior, disabte, a les cinc de la tarda.

Assistiren a la reunió els senyors Esplà (president), Barnés, Fernández Clérigo, Fàbregas del Pilar, Relinque i Díaz del Castillo, delegat del Govern de Madrid, i els senyors Pere Coromines (vice-president), Sbert, Moragues, Barret, Pi i Sunyer, Ventosa i Roig, Turell, Closes (secretari) i Virgili (suplent), representants del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Va durar fins a les vuit. A la sortida, el senyor Josep Maria Pi i Sunyer digué als periodistes, en nom del senyor Esplà, que no era possible donar cap nota oficial de la reunió. Afegí, però, que la Comissió havia aprovat per unanimitat la ponència que fa referència als serveis de règim local, que depenen de la Direcció general d'Administració Local. Ara, digué, l'acord serà comunicat al Govern. No us puc dir res més.

Sortí aleshores el senyor Sbert — els representants de l'Estat havien marxat precipitadament — i s'afegí al grup, requerit pels periodistes. El senyor Sbert confirmà el que acabava de dir el senyor Pi i Sunyer i remarcà que la unanimitat havia estat absoluta. Afegí que la reunió que acabaven de celebrar era la darrera que, de moment, tenia lloc a Barcelona, i anuncià que el dimecres, a la tarda, la Comissió es reunirà a Madrid.

CAP A MADRID

Els senyors Fernández Clérigo i Relinque marxaren en l'express de disabte cap a Madrid.

El senyor Barnés sortí ahir al ves-

ELS REPRESENTANTS DE CATALUNYA

Avui, al matí, s'han reunit els representants de Catalunya a la Comissió Mixta de traspàs de serveis.

Hem parlat amb diversos dels seus components, els quals ens han confirmat les notícies que hem anat donant en anteriors edicions sobre aquest tan important afer.

LA PROPERA REUNIO

La Comissió es reunirà de nou al Ministeri de la Governació el proper dimecres, a les cinc de la tarda, i celebrarà tres o quatre reunions.

El nou Govern de Bèlgica

Brusselles, 19. — El nou Govern que presideix el comte de Brocqueville ha quedat constituït com segueix:

Presidència del Consell i ministre sense cartera: Brocqueville.

Justícia: Janson.

Defensa Nacional: Deveze.

Transports: Forthomme.

Ciències i Arts: Lippens.

Interior: Poulet.

Finances: Jaspar.

Colònies: Tschoffen.

Indústria i Treball: Van Isacker.

Previsió Social: Carton de Wiart.

Treballs Públics i Agricultura: Cap.

A Toquio

Es contenen escenes esgarrifoses de l'incendi al magatzem de joguines

Toquio. — Dels centenars de persones que es trobaven als magatzems en el moment d'esclatar el sinistre moltes moriren gairebé instantàniament, d'altres resultaren ferides, moltes foren víctimes de la desesperació en llançar-se boijament a buscar una sortida del local.

Hi hagué qui pretengué salvar-se fent cordes amb kimono, vestits i altres robes. Alguns empleats intentaren salvar les dones introduint-les en sacs i baixant-les amb cordes; però aquestes s'encenien ràpidament i es trencaven, i aquestes es desplomaven contra el paviment del carrer.

Segons sembla, l'incendi s'inicià al tercer pis, i es propagà ràpidament afavorit per l'increment que li donà en agafar-se a centenars de joguines de cel·luloide que ocasionaven veritables explosions, les guspires de les quals, arribaren adhuc als nombrosos aparadors, adornats especialment amb motius de les properes festes de Nadal. S'incendiaren ràpidament unes decoracions que feien vists els aparadors.

Les dones, enfollides, corrien d'una part a l'altra de la terrassa de l'edifici, on estan instal·lades les oficines d'administració de l'establiment. Els bombers es veieren impossibilitats d'arribar fins a elles, per no ésser prou altes les escales. Aleshores es pensà mobilitzar avions, els quals, en nombre de cinc salvaren als que es trobaven als terrats.

La multitud era enorme davant l'edifici sinistrat, i hagué de formar-se una quadruple cadena d'agents per tal d'evitar que la multitud es precipités envers els establiments a la recerca d'algun parent.